
Penckófer János**AMIKOR BIZONYTALANSÁGÉRZETE
CSÖKKENT,**

*mert a mennybemeneteli miszközvetítés tágabb ismeretek igazságairól
győzte meg, ám egy kivirító pünkösdirózsa mégis visszaállította
kétségekből-félelmekből felépült tudását*

Micsoda véletlen, hogy a jó negatív entrópia és a *Műtőmozi* – vagyis hát az információ mint szeretet, s a hely, ahol őt tenyerére kérte az egyetlen asszony – épp a séta negyvenedik napján került tágabb összefüggésbe, amikor a *Jézus Szíve* templom esperese szólalt meg a Kossuthon, mikor a korinthusbeliekhez írt második levél igéje, hogy „ha testben-é, ha testen kívül-é, az Isten tudja” valósággal felemelte-eltüntette őt a kozslott rekamiéről.

Harminckilenc nap és harminckilenc éj mintázatát az arcán, az eddigi kiútkeresését csak a tudós csillagbiológusok értékelhetnék igazán, de nagy méltánytalanság érné *Regős* főorvos urat s a *Műtőmozi* beszédlát(om)ás-kutatóit, ha letagadná most a gondolatsebészet ábrázatformálós szerepét, utólag azt állítaná, hogy ő bizony akkor a saját erejéből került *Boldogasszony* tenyerére; ő bizony e sétaarcot nem csupán viseli, hanem alakítja.

Hát inkább nem beszél. „Ha testben-é,
ha testen kívül-é”, ha ultrarövid
hullámon egy miseközvetítéssel
vagy egyetlen szem mustár- avagy
virágmagba zárt tudással, „nem
tudom, az Isten tudja”, de ő ezt a
májusi egekbe tágult összefüggést
úgy veszi ábrázatára, úgy szövi a
legbensőbb szavaihoz, hogy sejti,
érzi, tíz nap múltán hiába lélek a
szél –: a jó negatív entrópiát már
a matematika nyelvén írják le, de
még azt is, miként hullatja szirmát a
bazsarózsa.

(Hítel, 2005/3.)

PENCKÓFER JÁNOS 1959-BEN SZÜLETETT NAGYSZŐLŐSÖN. VERSET ÉS PRÓZÁT IS ÍR.